ואסקיניה · וא"ת ולמאן דמיים לזילותא דבי דינא היכי אסקוהו כיון דאחתיניה מחמת הקול וליכא למימר דליכא זילותא דבי דינא אלא היכא שהורידוהו שתי פעמים כדמוכח בחזקת הבתים (ב"ב דף נב.) וי"ל דליכא זילותא דבי דינא אלא היכא שהורידוהו ע"י עדות אבל בהורדה שע"י הקול ליכא זילותא דב"ד ואע"ג דאמרינן (נימין דף פח.) גבי גרושה לכהן דלא מבטלים קלא היינו משום דאית ליה תקנתא אבל הכא דאי לא מסקינן ליה לעולם פסול מבטלין *אי נמי בתרומה דרבנן הקילו: **אנן** אחתינן ליה אבל מסקינן ליה·פי' בקונטרס אע"ג דתרי ותרי ניהו אוקי תרי להדי תרי ואוקי גברא אחזקתיה וקשה לר"י דבפרק האומר בקדושין (דף סו. וסס) קאמר גבי יגאי היכי דמי אילימא דתרי אמרי אשתבאי ותרי אמרי לא אשתבאי מאי חזית דסמכת אהני פירוש אהני דאמרו לא אשתבאי סמוך אהני ואמאי קאמר ויבוקש הדבר ולא נמצא והתם פי' בקונטרס דלא אמרי' אוקי תרי בהדי תרי ואוקי גברא אחזקיה דהא לא בא להעיד על אמו אלא על יגאי ולו לא היה חזקת אשה מהניא גם ליגאי כדמשמע הכא ואמרינן נמי לעיל בפ"ק (דף יג. וסס) לדברי המכשיר בה מכשיר בבתה ואפילו מאן דפסל בבתה היינו משום דמעולה עשו גבי זנות וגם אין לומר כמו שתירץ ר"ת דליכא למימר התם אוקמינן אחזקה לפי שכל הנשים היו בחזקת שבויות דא"כ היכי מייתי מינה ראיה על אשתו שזינתה בעד אחד דשאני התם דכל הנשים בחזקת שבויות אבל אשתו זינתה היא בחזקת היתר וגרלה לר"י דתרי ותרי ספיקא דרבנן הוא ומדרבנן החמירו דלא אוקמינן לה אחזקה והכא בתרומה דרבנן הקילו ובפרק בכל מערבין (עירובין דף לה.) גבי תרומה וטמאה כו' ספק הרי זה חמר גמל דברי ר"מ ומוקי לה" רבה ורב יוסף בשתי כתי עדים הא דלא אוקמינן לה אחזקה דלא נטמאת אע"ג דתרומה בזמן הזה הוא דרבנן היינו משום דעדוב תחומין דאורייתא לר"מ אי נמי שאני התם דאיכא ריעותא דהרי נטמאת לפניך ולא אמרינן השתא הוא דאיטמי אע"ג דגבי מקוה אמרינן השתא הוא דחסר ואתאי (נדה דף נ:) הכא דאיכא שתי כתי עדים לא אמרינן השתא הוא דאיטמי ובשנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת דאמרינן לעיל (דף כב:) לא תלא ולא אוקמינן לה אחזקת אשה אים היינו משום דחזקה דאשה דייקא ומנסבא מרעה לה לחזקת אשה אים אע"ג דבשנים אומרים מת אמרינן בהאשה רבה (יבמות פז:) דמותרת לחזור לו וכיון דליכא חומרא בסוף לא דייקא אמי כיון דמכשיגן זה את זה ליכא חומרא ובשנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה דאמרינן נמי לא תלא דייקא וליכא נמי חזקה דאין האשה מעיזה פניה דשלא בפני בעלה מעיזה וכ"ש היכא דמסייעין לה עדים ויש לומר דמכל מקום דייקא לפי שיראה שיוזמו עדיה לו יפסלו אותם בגזלותא ובהאשה רבה (שם דף נא: וסס) גבי בעו מיניה מרב ששת עד אחד ביבמה מהו כו' אמר להו תניתוה אמרו לה מת בבך ואחר כך מת בעליך ונתייבמה ואח"כ אמרו לה חילוף הדברים תלא והולד דאשון והאחרון ממזר היכי דמי אילימא תרי ותרי מאי חזית דסמכת אהני דאסרי ליבם דשרו לה וקשה דמאי פריך והא אית לן לאוקמי אחזקה דאסורה ליבם שמת בעלה תחלה כדאמרינן בפרק ארבעה אחין (שם דף לא. וסס) גבי כפל הבית עליו ועל בת אחיו כו' ועוד כיון דתרי ותרי ספיקא דרבנן הוא יש לאוסרה כדאמרינן גבי יגאי והתם לא דייקא דאמרינן דיקמה ליה ליבם וי"ל דמ"מ מהני דיוקא דידה לענין דמרעה ליה לחזקת אשה אים היינו משום דחזקה דאשה דייקא ומנסבא מרעה לה לחזקת אשה אים אע"ג דבשנים אומרים מת אמרינן בהאשה רבה (יבמות פז:) דמותרת לחזור לו וכיון דליכא חומרא בסוף לא דייקא מ"מ הכא כיון דיוקא דידה כדפרשינן ועוד כיון דתרי ותרי ספיקא דרבנן אין לו להעמידה על חזקתה ולהתירו בממזרת ורבינו יאחז בר ברוך פי' דלא אמרינן בכל הני אוקמא אחזקה לפי שהנשים שמוליאים אותו מחזקתו של היתר הם מעידים תחלה ומיד כשהעידו יצא מחזקתו ע"י עדותן ותו לא אמרינן אוקמא אחזקה ולהכי פריך לעיל מאי שנא ריש ומאי שנא סיפא דשנים שאומרים נתקדשה העידו תחלה ובשנים אומרים נתגרשה אע"פ שהם העידו תחלה מ"מ היתה בחזקת אשה אים וכן הדין דהאשה רבה ודיגאי שנים המוליאין אותו מחזקתו בתו תחלה ואין גרלה לרבינו יאחז דהא בשמעתין מוקמינן ליה אחזקה אע"ג דכבר פסלוהו השנים והוליאוהו מחזקתו ואין סברא שיועיל מה שעד אחד המכשיר העיד קודם *ועוד דרב אשי משמע דבעי למימר דאפילו אתו שניהם לבסוף דמסקינן ליה: **על** ידי ממון מותרת לבעלה · גרלה דמותרת אפילו לבעלה כהן דלא חיישינן אפי' לאונסא דשום דמרתתי להפסיד ממונם ולא דמי לשבויה וכן מוכח בגמרא דקאמר לא שנו אלא שיד ישראל תקיפה על העובדי כוכבים אבל יד העובדי כוכבים תקיפה על עצמן אפילו אסורה לבעלה ואע"פ דאין עובדי כוכבים תקיפה אלא בשעת מלחמה ולא בשאר ימות השנה מ"מ אי לא הוה אמינא דאיכא חיישינן דלא יהרגוה לא הוה אמינא דאיכא חיישינן דלא יהרגוה אבל יד העובדי כוכבים תקיפה אלא בשעת מלחמה ולא בשאר ימות השנ